

z ustanovení silničního zákona, třeba že to ne zcela přesně vyjádřil slovy: »zavdala podnět«.

Pokud konečně stížnost tvrdí, že chování obce nebylo vůbec příčinou komisionelního úředního výkonu, jak plyne z toho, že prý se výsledky tohoto úředního výkonu v konečném výměru skoro nenajdou, stačí poukázat na to, že nař. rozhodnutí vytklo, že komunikační závady jsou přesně uvedeny v protokolu o místním šetření; že by takové závady v protokolu uvedeny a zjištěny nebyly, st-lka vůbec netvrdí a také nepopírá, že ji stihá povinnost udržovati spornou cestu v dobrém stavu.

Č. 11.502.

Zaměstnanci veřejní: Určení služebního pořadí zaměstnanců, kteří podle § 10, odst. 1, věta 2 org. zák. č. 125/1927 Sb. přešli do státní služby — věta jako u Boh. A 11.503/34.

(Nález ze dne 26. října 1934 č. 7315.)

V ě c: Václav W. v P. (adv. Dr. Otto Sommer z Prahy) proti min. vnitra (za zúč. Karla W. a spol. adv. Dr. Egon Schwelb z Prahy) o služebním pořadí.

V ý r o k: Stížnost se částečně odmítá pro nepřípustnost, částečně zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Oběžníkem z 5. května 1931 rozeslalo presidium zem. úřadu v Praze, hledíc k ustanovení § 39 služ. pragm., pořadové seznamy úředníků služby právní, vyšší pomocné služby správní, kancelářských úředníků a kancelářských pomocných úředníků podle stavu z 31. prosince 1928, 1929 a 1930, aby byly dodány všem úředníkům v těchto seznamech zapsaným k nahlédnutí a potvrzení data tohoto nahlédnutí vlastnoručním podpisem, dále aby každý úředník byl upozorněn, že může podati podle § 39 služ. pragm. do určení svého pořadí do 14 dnů po nahlédnutí u svého služebního úřadu (§ 9 posl. odst. služ. pragm.) stížnost k min. vnitra s tím, že při sestavování pořadových seznamů bylo přihlíženo k ustanovení vl. nař. č. 163/1930 Sb.

V pořadovém seznamu podle stavu koncem roku 1928 jest st-l mezi kancelářskými úředníky IV. služební třídy 7. platové stupnice, a to kancelářskými oficiály, zapsán na místě 284 a přechází jej 39 úředníků, resp. úřednic, převzatých od býv. zem. správ. výboru a 22 převzatých od zrušených okresů, v seznamu podle stavu koncem roku 1929 jest zapsán na místě 280 a přechází jej 39 býv. úředníků zem. a 22 okresních a konečně v pořadovém seznamu podle stavu koncem roku 1930 jest zapsán na místě 272 a předchází jej 37 úředníků (úřednic) převzatých od zem. správ. výboru a 22 úředníků (úřednic) od zrušených okresů.

Do těchto pořadových seznamů vznesl st-l k min. vnitra stížnost z 12. června 1931, kterou toto zamítlo jako bezpodstatnou z těchto důvodů: »Ve stížnosti namítáte v jádru, že služební pořadí Vám předřaděných úředníků, převzatých do stát. služby k 1. prosinci 1928 ze služeb zem. a okr. samosprávy, mělo býti určeno výlučně jen podle ustanovení § 37 služ. pragm., resp. § 20 plat. z. a nikoli podle vl. nař. č. 163/1930 Sb. — Námitku tuto min. vnitra nemohlo uznati, poněvadž pro určení

služ. pořadí zaměstnanců, kteří přešli podle § 10, odst. 1, věty druhé org. zák. do stát. služby, jest vedle ustanovení § 37 služ. pragm. č. 15/1914 ř. z. a § 20 plat. z. rozhodným též předpis § 11 vl. nař. č. 163/1930 Sb., který stanoví, že při určení služ. pořadí těchto zaměstnanců přihlíží se k době ztrávené ve službách zemí, žup a okresů a k právům, v těchto službách v mezích ustanovení § 212, odst. 1 a 2 plat. z. nabytým, tak jakoby šlo o dobu ztrávenou ve stejném služ. poměru státním a o práva nabytá ve stát. službě. — Že by byl zem. úřad při určení služ. pořadí těchto úředníků podle posléz citovaného ustanovení snad nesprávně postupoval, ve stížnosti netvrdíte a ani min. vnitra neshledalo. — K námitce, že Vaše právo na pořadí získané zákonem (sc. služ. pragmatikou) bylo porušeno vlád. nařízením (č. 163/1930 Sb.) min. vnitra podotýká, že ustanovením § 10 odst. 3 org. zák. bylo vládě uloženo, aby vydala podrobnější předpisy o převzetí a zařazení zaměstnanců zemí a zrušených korporací do stát. služby, takže zmíněné zákonné zmocnění dalo vládě dostatečný právní podklad pro to, aby otázku určení služ. pořadí převzatých úředníků vyřešila vlád. nařízením v rámci příslušných předpisů služ. pragmatiky a plat. zákona podrobnější kvalifikací služební doby v autonomních službách ztrávené. — Za tohoto stavu věci nemá min. vnitra důvodu na určeném Vám služebním pořadí něčeho měniti.«

Maje rozhodovati o stížnosti, vznesené do tohoto rozhodnutí pro nezákonnost a vadnost řízení, musel si nss nejdříve ujasniti, co bylo předmětem rozhodování ve správním řízení a jaký jest poměr námitek obsažených ve stížnosti k nss-u k tomuto předmětu.

Jak z obsahu správních spisů zřejmo, — — — uplatňoval st-l ve správním řízení jedinou konkrétní námitku, pro kterou se domáhal přezkoušení svého služ. pořadí, že totiž při určení služ. pořadí předřaděných mu úředníků, převzatých k 1. prosinci 1928 podle § 10 zák. č. 125/1927 a zák. č. 92/1928 Sb. o org. polit. správy ze služeb zem. a okr. samosprávy, mělo býti přihlíženo pouze ke služ. době ztrávené v definitivní službě státní a postupováno tedy podle § 37 služ. pragm. a § 20 (resp. též 201) plat. z. č. 103/1926 Sb., že tudíž nemělo býti přihlíženo k době ztrávené oněmi úředníky před jich převzetím ve službě samosprávné ve smyslu vl. nař. č. 163/1930 Sb., protože toto porušuje práva st-lova zákonem přiznaná, čímž implicity vytýkal neplatnost § 11, odst. 1 vl. nař. č. 163/1930 Sb.

Podle toho není ve stížnosti k žal. úřadu obsažena žádná námitka, týkající se formální stránky pořadových seznamů, ani výtky, že pořadí st-le a úředníků kancelářských od samosprávy zemské a okresní k 1. prosinci 1928 do stát. služby převzatých a st-li předřaděných, pokud by se přihlíželo i k zásadě normované citovaným § 11 vl. nař. č. 163/1930 Sb., bylo stanoveno nesprávně. Proto se též nař. rozhodnutí těmito otázkami nezabývalo a nerozhodovalo judikátně zejména o individuální správnosti pořadí st-lova a předřaděných mu bývalých samosprávných úředníků s hlediska § 11 cit. vl. nař., t. j. zda služební jich doba ztrávená v 7. platové stupnici včetně doby ztrávené ve službě samosprávné (země, okresu) jest delší nebo kratší doby ztrávené v téže plat. stupnici st-lem výhradně ve službě státní, ani o tom, zda práva jednotlivými těmito úředníky, st-li předřaděnými, nabytá ve službě samosprávné, po-

kud jsou pro určení pořadí rozhodná, přesahují meze stanovené v § 212 odst. 1 a 2 plat. z. č. 103/1926 Sb.

Z toho vyplývá, že se nss nemůže zabývati oněmi námitkami stížnosti k němu vznesené, které, pohybuje se mimo rámeček námitek uplatněných již v řízení správním, jdou mimo vlastní obsah a předmět nař. rozhodnutí a jsou proto podle §§ 5 a 18 zák. o ss nepřipustny. — — —

Za tohoto stavu věci zbývá nss-u zabývati se pouze námitkou vytýkající nař. rozhodnutí vadnost řízení z důvodu, že žal. úřad nepřezkoumal přes námitku st-lem učiněnou služ. dobu ztrávenou jednotlivými úředníky, st-li předřaděnými, v 7. plat. stupnici, kteráž byla vzata za podklad při určení jich služ. pořadí, a že st-li nebyla sdělena, ač, jak prý z pořadové listiny samé dodatečně zjistil, byli mu neprávem předřaděni z bývalých samosprávných úředníků Gustav R. až Václav G., Adolf K., Zdeňka P. až Božena B., Františka H.-V. a Václav N., kteří vykazují prý v 7. plat. stupnici kratší dobu skutečně ztrávenou než st-l. Konečně jest prý v rozporu se spisy předpoklad nař. rozhodnutí, že st-l netvrdil ve své stížnosti k min., že zem. úřad nesprávně postupoval při určení pořadí úředníků ze samosprávy převzatých a st-li předřaděných.

Nss neshledal tyto námitky důvodnými. Jak z podání st-lova z 12. června 1931 zřejmo, uvedl st-l, že po přezkoušení pořadových seznamů zjistil, že byli mu předřaděni služebně mladší kancelářští úředníci téže služ. třídy a žádal proto o nové úřední přezkoušení svého zařazení ve služ. pořadí zejména se zřetelem na úředníky převzaté k 1. prosinci 1928 ze služeb autonomních. Přes to tedy, že nějaká zjištění st-l učinil, neuvedl ve svém podání k žal. úřadu nic konkrétního, nejmenoval také žádných úředníků, jichž se jeho zjištění týkalo, a to ani těch, kteří byli již před 1. prosincem 1928 ve stát. službě, ani těch, kdož teprve tímto datem byli ze služeb autonomních do služby státní převzati, nýbrž konkretisoval a zahrotil jedinou svou námitku pouze v příčině posléze zmíněných úředníků — jak již uvedeno — v ten smysl, že úředníci bývalé samosprávy st-li předřadění mají kratší služ. dobu v 7. plat. stupnici ztrávenou než st-l proto, že se stali definitivními úředníky státními teprve od 1. prosince 1928 a vl. nař. č. 163/1930 Sb., že nemůže se dotknouti jeho práv plynoucích ze zákona (§ 37 služ. pragm. a § 20 plat. z. č. 103/1926 Sb.) a že ho tudíž nelze použít. Bylo tudíž předmětem námitky jen použití nesprávné, pokud se týče neplatné normy, nikoli nesprávnost (neúplnost) skutkového podkladu, z něhož úřad při aplikaci normy vycházel. Za tohoto stavu věci nebyl žal. úřad povinen, nemaje k tomu podnětu v podání st-lově, zabývati se speciálně konkrétní délkou služební doby všech jednotlivých kancelářských úředníků (kancelářských oficiálů) IV. služ. třídy 7. plat. stupnice, kteří st-le pořadím předcházejí a sdělovati tato data st-li. Pokud pak st-l námitku konkretisoval, zodpovědělo ji nař. rozhodnutí jednak poukazem na obsah použité normy (cit. § 11 vl. nař. č. 163/1930 Sb.), jednak vysvětlením, že vl. nař. právě cit. bylo vládou vydáno na základě § 10, odst. 3 zák. č. 125/1927 Sb., kterým byla zmocněna provést zařazení převzatých úředníků samosprávných, takže měla pro normu cit. § 11 dostatečný právní podklad. Tím bylo implicitě vysloveno jednak, že jest mylným názor stížnosti k ministerstvu, jakoby za den rozhodný pro určení služ. pořadí

převzatých zaměstnanců samosprávných v 7. plat. stupnici bylo nutno považovati teprve den jich převzetí, t. j. den 1. prosince 1928, jednak že služba a jmenování v samosprávné službě byla při zařazení jmenovaných zaměstnanců do osobního stavu zaměstnanců státních téže kategorie kladena na roveň obdobné službě a jmenování ve státní službě.

Že by tato odpověď byla neúplná, t. j. že by nevyčerpávala obsah vznesených námitek, nebo že by ustanovení § 11 vl. nař. odst. 1 bylo v rozporu se zákonem č. 125/1927 Sb. nss neshledal. Byla-li vláda v § 10 odst. 3 právě cit. zák. zmocněna bez jakéhokoli omezení »vydati podrobnější předpisy o převzetí a zařazení vládním nařízením« a měla-li podle odst. 1 věty 2. téhož §u služ. práva a nároky převzatých zaměstnanců zrušených zemí a okresů, nepřesahující míru stanovenou v § 212, odst. 1 až 3 plat. zák. č. 103/1926 Sb. býti jim zachována, pak zajisté měla vláda dostatečný podklad pro to, aby i při určení pořadí kvalifikovala služ. dobu ztrávenou ve službě samosprávné ve vlastnosti definitivního úředníka stejně jako službu stát. úředníka stejné nebo rovnocenné kategorie.

Jestliže tedy žal. úřad vyřešil námitku týkající se použití nesprávné normy a stížnost v tom směru žádných námitek neformuluje, pak jest otázka, zda služební doba určená převzatým úředníkům samosprávným se zřetelem k vl. nař. č. 163/1930 Sb. (§ 11) byla by bez ohledu na služ. dobu samosprávnou delší či kratší, než st-lova služ. doba zjištěná v téže plat. stupnici podle §§ 37 služ. pragm. a 20 plat. zák. v daném případě nerozhodna, protože nebyla na spor vznesena a není tudíž vadou řízení, tím méně vadou podstatnou ve smyslu § 6 zák. o ss, když žal. úřad nezjišťoval skutečností irrelevantních a když jich st-li nesdělil.

Ani tvrzený rozpor nař. rozhodnutí se spisy není odůvodněn. Nař. rozhodnutí, jak z obsahu jeho vidno, nikde nevyslovalo, jak stížnost mylně za to má, že nebylo st-lem tvrzeno, že zem. úřad při určování služ. pořadí úředníků převzatých a st-li předřaděných nesprávně postupoval, nýbrž pouze konstatovalo, že stížnost k ministerstvu netvrdila a žal. úřad neshledal, že zem. úřad při určování služ. pořadí těchto úředníků podle posléz cit. ustanovení (t. j. podle § 11 vl. nař. č. 163/1930 Sb.) snad nesprávně postupoval. A v tom, jak shora uvedeno, má žal. úřad pravdu.

Č. 11.503.

Zaměstnanci veřejní: * Vl. nař. o převzetí zaměstnanců samosprávných korporací do státní služby a o jejich zařazení č. 163/1930 Sb., pokud v odst. 1 § 11 stanovilo, že k době ztrávené ve službách zemí, žup a okresů a k právům v těchto službách v mezích ustanovení § 212 odst. 1 a 2 plat. zák. nabytým se při určení služebního pořadí přihlíží tak, jako by šlo o dobu ztrávenou ve stejném služebním poměru státním a o práva nabytá ve státní službě, jest ve shodě s ustanovením § 10 odst. 1 a 3 organ. zák. č. 125/1927 Sb.

(Nález ze dne 26. října 1934 č. 11.593.)